

tilladt mig at antyde; men jeg troer desuagtet, at Principet selv er det eneste antagelige, og skulde der være uovervindelige Hindringer for i Virkeligheden at gennemføre et Princip, som man maa erkende for at være det eneste rigtige og retfærdige, da maatte det jo vistnok have til Følge, at man opgiver Sagen. Men det er ikke givet, at det er umuligt at finde en Raade at gennemføre det paa, skjøndt jeg viligt indrømmer, at jeg ikke tør paatage mig at gjøre noget Forslag i den Retning; Umuligheden er ikke givet, og, saalænge dette er Tilfældet, troer jeg, at man dog ikke bør opgive Tanken om at gennemføre denne Sag af den Grund, at det skulde være umuligt at bygge Afgjørelsen paa det rigtige Princip. Saalænge der ikke kan vises en Udvei, der fyldestgør ikke blot det Hensigtsmæssige og Nyttige men ogsaa det strengt Retfærdige til alle Sider, saalænge troer jeg, at man maa vogte sig meget for at gaae ind paa Evangsafsløsningen. Jeg for mit Vedkommende kan derfor umuligen, saameget jeg end interesserer mig for, at Selveiendom kan blive indført, og saameget jeg end troer, at denne vil være i høieste Grad nyttig for Staten og det almene Vel, ikke gaae ind paa Sagen, saalænge den foreligger i den nuværende Skikkelse. Jeg skal derfor henholde mig til det, jeg forrige Gang, jeg havde Ordet, antydede med Hensyn til min yderligere Fremgangsmaade i denne Sag.

Holberg: Jeg skal blot med saa Ord tillade mig nogle Bemærkninger med Hensyn til hvad den ærede 2den Landstingsmand for 6te Kreds (Vardenfleth) nylig yttrede, idet han nemlig formeente, at Hs. Majestæt Kongens Regjering havde fyldestgjort det Løfte, som den gav i 1848, om at ville forelægge en af de først sammentrædende Rigsdage en Lov om Fæstes Overgang til Selveiendom. Dette kan jeg aldeles ikke antage, og jeg troer ikke, at den ærede Rigsdagsmand har Ret, naar han beraaber sig paa Erfaringen i saa Henseende og siger, at Erfaringen viste, at Saadant dengang ikke kunde gaae; thi Hs. Maj. Regjering har ikke forelagt Rigsdagen nogen Lov desangaaende, men blot en Commission, og jeg er derfor af den Formening, at dette Løfte endnu ikke er fæstet.

Blume: Jeg vil blot tillade mig at bemærke, at de Uttringer, jeg før brugte, maaskee burde have været indledede saaledes, at jeg ogsaa havde bevidnet min Anerkjendelse af Vigtigheden af Fæstes Overgang til Selveiendom, idet mine Uttringer maaskee kunde misforstaaes saaledes, som om jeg overhovedet var derimod eller ialtsald ikke havde nogen Sympathie derfor; men jeg anseer det rigtignok for overflødig, da der i saa Henseende er fæstsaamange Udtalelser, der ere blevne uimodsagte, baade i dette og det andet Thing, at forsikre om, at man overhovedet ønsker Fæstes Overgang til Selveiendom. Det er kun, for at forebygge en mulig Misforstaaelse af mine Uttringer i denne Sag, at jeg tillader mig at bemærke, at jeg ligesaa vist som Nogen nærer det Ønske, at Fæste efterhaanden ad Frivillighedens Veie maa gaae over til at blive Selveiendom.

B. Christensen: Det er af de curiøse Phænomener, der ledsage og have ledsaget denne Sag paa hele dens Bane, at den hele Verden har de allerprægtigste Ønsker for det, der er dens Resultat, men de allernuovervindeligste Grunde til i ethvert enkelt foreliggende Tilfælde ikke at gaae ind paa den. Sagen selv er jo saa udsørligt debatteret, at det naturligvis ikke er at tænke paa at røkke den Mening om den, med hvilken de ærede Medlemmer ere komne hertil. Jeg skal ogsaa langtfra forsøge derpaa, men jeg vil blot tillade mig, førend, som jeg formoder, Afstemningen foregaaer, at gjøre, efter de Uttringer, som her ere faldne, udtrykkeligt opmærksom paa, at Hs. Majestæts Ministerium den 22de November 1848 udtalte sig ved Indenrigsministeren udtrykkeligt paa Regjeringens Begjæring, og jeg vil dernæst gjentage, hvad allerede et æret Medlem fra Fyen (Holberg) har gjort opmærksom paa, at der virkelig intetsomhelst Regjeringsforslag desangaaende til denne Dag er kommet. Jeg vil gaae et Skridt videre og gjøre opmærksom paa, at det ikke forholder sig rigtigt, naar den ærede 2den Landstingsmand for Fyen (Vardenfleth) har sagt, at det viste sig, at det Forslag, der blev gjort, ikke kunde gaae. Imidlertid er det vist, at den, som alene vil bygge denne Sag — saaledes som en æret Landstingsmand fra Lolland (Dreier)